

نظر مردم عادی در مورد بازگشت بشر به ماه چیست؟

مجله نیچر نظر خوانندگان خبرنامه‌ی خود را درباره اعزام انسان‌ها به ماه و شاید در محله بعدی مریخ پرسیده است و این جواب‌ها نشان می‌دهد که همه از بازگشت انسان به ماه خوشحال و هیجان‌زده نیستند.

مجله نیچر نظر خوانندگان خبرنامه‌ی خود را درباره اعزام انسان‌ها به ماه و شاید در محله بعدی مریخ پرسیده است و این جواب‌ها نشان می‌دهد که همه از بازگشت انسان به ماه خوشحال و هیجان‌زده نیستند.

به گزارش ایسنا، ماریا آلیخاندرا کاماچو که یکی از خوانندگان نیچر است، می‌گوید که اکتشاف فضا هیجان‌انگیز است، اما بهره‌برداری از آن زیان بار خواهد بود. او توضیح می‌دهد که از امکان کشف‌های غیرمنتظره هیجان‌زده است، اما باید ماه و مریخ را با احترام کاوش کرد و فقط تعداد نمونه‌های لازم برای پژوهش را برداشت. به نظر او، ایجاد یک پایگاه دائمی در هرکدام از آن‌ها می‌تواند آغاز یک روند زیان بار از بهره‌برداری باشد.

به نقل از نیچر، الکساندره سوارس روسادو یکی دیگر از خوانندگان نیچر می‌گوید: علم در فضا می‌تواند چیزهای زیادی درباره زندگی روی زمین به ما بیاموزد. به عنوان یک میکروبیولوژیست که با «اکستریموفیل‌ها» که جاندارانی هستند که در سخت‌ترین شرایط زنده می‌مانند، کار می‌کنم، من مأموریت آرتمیس را فرصتی می‌بینم برای بررسی اینکه حیات تا چه اندازه می‌تواند فراتر از شرایطی که آن را شکل داده‌اند، گسترش یابد. میکروارگانیسم‌ها در بیابان‌ها، درون منافذ اعماق دریا و در محیط‌های فوق‌العاده شور رشد می‌کنند و حیات به طرز شگفت‌انگیزی خلاق است، نه شکننده. در شرایطی مانند تابش، خشکی و کمبود مواد مغذی، جوامع میکروبی به شیوه‌های شگفت‌آوری سازگار و بازسازمان‌دهی می‌شوند.

الیزابت ایبرت می‌گوید که زندگی روی ماه یا مریخ در حال حاضر نباید اولویت باشد. او توضیح می‌دهد: نمی‌توانم آینده‌ای را تصور کنم که در آن تعداد زیادی از مردم در ماه یا مریخ زندگی کنند، زیرا دشواری‌های بسیار زیادی برای قابل سکونت کردن این مکان‌ها وجود دارد. مبالغ‌عظیمی که برای این کار لازم است، می‌تواند بسیار بهتر صرف حل مشکلاتی شود که انسان‌ها روی زمین ایجاد کرده‌اند.

یاریون لیونیه می‌گوید که سفر فضایی با شرایط درگیری‌های فعلی همخوانی ندارد. انسان‌ها همیشه مرزهای درک خود از جهان را گسترش داده‌اند. فضا یک مرز هیجان‌انگیز است. اما بررسی آن هزینه‌بر است و نیاز به همکاری کشورهای دارد. با این حال، بشریت مشغول جنگ‌ها و ویرانی‌هاست. چگونه می‌توانیم به آسمان نگاه کنیم، وقتی در حال سوزاندن زمین هستیم؟

استیون کارتر فکر می‌کند که سفر به ماه ائتلاف منابعی است که بهتر است صرف مقابله با بحران اقلیمی شود. بهتر است تهدید وجودی قریب‌الوقوع برای حیات روی زمین، یعنی تغییرات اقلیمی، مورد توجه قرار گیرد. اگر خیلی زود استفاده از سوخت‌های فسیلی را متوقف نکنیم، هیچ چیز دیگری اهمیتی نخواهد داشت.

رائول پائس د بارروس، بر این باور است که دیدن زمین از دور باید وحدت را در خانه تقویت کند و می‌گوید: امیدوارم نگاه کردن به سیاره‌مان از دید یک جرم آسمانی دیگر، به ما یادآوری کند که خانه‌مان چقدر منحصربه‌فرد و شکننده است و حس مسئولیت جهانی را در اینجا تقویت کند.

اورس هوفمان فکر می‌کند که باید به جای فضانوردان، ربات‌ها را فراتر از ماه بفرستیم. او باور دارد که سفر انسان‌ها فراتر از ماه منطقی نیست و بودجه و تلاشی که برای ممکن و ایمن کردن سفر فضایی انسان لازم است، بهتر است صرف مأموریت‌های رباتیک یا پژوهش روی زمین یا خود ماه شود.

پراجوال شاستری از کمبود نامیدکننده علم می‌گوید. آرتمیس آن قدرها هم به حفظ ماه به عنوان میراث مشترک بشریت نمی‌پردازد و آن قدرها که باید درباره پیش بردن مرزهای دانش نیست و بیش‌تر برای شکست دادن «رقبا» است؛ و به همین دلیل مأموریتی نامیدکننده است. او می‌گوید که به عنوان یک اختفیزیک‌دان، کاملاً موافق بررسی و درک جهان است، اما نه پیش از آنکه بشریت بتواند نشان دهد که این یک مشارکت عادلانه، دلسوزانه و مشترک برای رفاه همه اقشار جامعه است.

آرتور مینارد می‌گوید که پول و سیاست بر علم فضایی غلبه کرده‌اند. من با شگفتی به عظمت طبیعت نگاه می‌کنم و انگیزه دارم شکوه همه هستی را درک کنم. اما این موضوع سیاسی است. فکر نمی‌کنم در آن حس مسئولیت، پاسخ‌گویی، شفقت

یا فروتنی وجود داشته باشد. ما در حال نابود کردن یک جهان و از بین بردن بی شمار شکل های حیات از جمله گونه خودمان در ترکیبی از سودجویی و غرور هستیم.

بروس اوت از آغاز رقابت با چین می گوید. برنامه چین برای ایجاد یک پایگاه دائمی روی ماه، اگر دموکراسی های غربی از آن پیروی نکنند، به این کشور برتری راهبردی نظامی خواهد داد.

اولین لیونگ نگاه مثبت تری دارد و می گوید که آزمایش ها در فضا به پژوهش روی زمین کمک خواهند کرد. ماه می تواند به عنوان مکانی برای انجام آزمایش هایی درباره رفتار حیات در فضای بیرونی مورد استفاده قرار گیرد. چنین پژوهش هایی می تواند نه تنها برای اکتشافات آینده فrazمینی، بلکه برای کاربردهای عملی روی زمین نیز مفید باشد، از جمله در فناوری های حمل و نقل و ساخت وساز.